

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 1218/07
30.08.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: mr Jadranke Injac, predsednika veća, Zoje Popović i Jelene Ivanović, članova veća, sa savetnikom Ljiljanom Petrović, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Vojne pošte 1097 Niš, radi poništaja rešenja Up-2 br. 3-2/07 od 08.1.2007. godine, u predmetu naknada troškova, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.8.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Vojne pošte 6910 Kruševac, int. br. 2-383 od 13.12.2006. godine, kojim je odlučeno da tužiocu prestaje pravo na naknadu troškova za vreme školovanja deteta na Višoj hotelijerskoj školi u iznosu od 100% neto zarade danom 30.9.2006. godine.

Tužilac tužbom osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ističe, da rešenje Vojne pošte 6910 Kruševac, br. 738-5 od 22.9.2004. godine, o priznavanju prava na naknadu za vreme školovanja deteta, nije doneto sa određenim tj. ograničenim rokom važenja. Smatra da je njime priznato pravo na naknadu za sve vreme, za koje su u skladu sa uslovima, koji su određeni Pravilnikom o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Srbije i Crne Gore ispunjeni uslovi za ostvarivanje prava na ovu naknadu, počev od 01.10.2004. godine. Navodi, da je njegov sin sve vreme od dobijanja rešenja redovan student, da na ime školovanja nije primio i ne prima nikakvu stipendiju ili studentski kredit i da nije koristio i ne koristi smeštaj u ustanovi za smeštaj studenata ili vojnom hotelu, odnosno drugom vojnom objektu, sa kojih razloga smatra da nije bilo uslova za donošenje rešenja o ukidanju prava na naknadu i da mu ono pripada i od 01.10.2006. godine, do dana sa kojim mu je prestala profesionalna vojna služba, odnosno 31.12.2006. godine. Ukazuje da je netačan navod u obrazloženju osporenog rešenja, u delu u kojem se, kao nesporno navodi, da predmetna naknada pripada za školovanje deteta za određenu školsku godinu. Ukazuje da ta odredba nije sadržana u odredbama Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Srbije i Crne Gore, te je nije moglo sadržati a i ne sadrži je, rešenje o priznavanju prava na naknadu. Pored toga, smatra da propis donet u februaru 2006. godine, kojim su brisane odredbe Pravilnika kojima je bilo regulisano predmetno pravo, nije od uticaja na ranije doneta rešenja i ne može biti pravni osnov za njihovo ukidanje. Takođe smatra da je pravo na naknadu za vreme školovanja deteta stečeno pravo, priznato rešenjem nadležnog starešine i nije određeno - ograničeno bilo čime, sem ispunjenjem uslova za ostvarivanje prava na predmetnu naknadu, a što je utvrđeno kao neosporno i od strane drugostepenog organa. Predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje ukine.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu ostao je pri razlozima iznetim u osporenom rešenju i predložio da se tužba odbije.

Pravilno je, po oceni Vrhovnog suda Srbije, postupio tuženi organ kada je odbio žalbu tužioca nalazeći da je prvostepeni organ u postupku koji je prethodio donošenju ožalbenog rešenja pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje a potom na isto pravilno primenio materijalni propis - odredbu člana 1. Pravilnika o izmenama Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Srbije i Crne Gore, koji je u primeni od 21.2.2006. godine. Ovo sa razloga, što je tužiocu predmetno pravo priznato rešenjem VP 6910 Kruševac, pov. br. 738-5 od 22.9.2004. godine, i to počev od 01.10.2004. godine. Takođe, što predmetna naknada pripada za školovanje deteta za određenu školsku godinu i ista traje dok su ispunjeni uslovi za njeno priznavanje. Kod ovakvog stanja stvari, a imajući u vidu da su članom 1. Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Jugoslavije ("Službeni vojni list", br. 16/97, 12/98... 31/2000 i 21/2003), brisane odredbe stava 2. do 5. člana 37. Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Srbije i Crne Gore ("Službeni vojni list", br. 5/2006), koji je stupio na snagu 21.2.2006. godine i po nalaženju ovog suda pravilna je odluka prvostepenog organa kada je za školsku 2005/2006 godinu ostavio na snazi rešenje kojim je tužiocu to pravo bilo priznato, odnosno kada je ožalbnim rešenjem utvrdio da tužiocu to pravo prestaje zaključno sa školskom - tekućom 2006. godinom. Takođe, tuženi se pravilno pozvao u obrazloženju osporenog rešenja na akt Uprave za kadrove MO i br. 610-9 od 13.4.2006. godine, kojim je ova Uprava dala upravno objašnjenje o primeni predmetne naknade i postupanja nakon brisanja označenih stavova iz člana 37., u kojoj je, između ostalog, navedeno da se pravnosnažna rešenja doneta do stupanja na snagu predmetnih izmena i dopuna smatraju pravno valjanim i ostvarena prava se moraju poštovati dok god je takvo rešenje na snazi, odnosno do kraja tekuće školske godine. Kako je navedeno objašnjenje dato u skladu sa članom 77. Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Srbije, kojim je propisano da nadležni starešina organizacione jedinice MO za kadar ovlašćuje da na zahtev jedinice odnosno ustanove Vojske

daje objašnjenje u vezi sa primenom odredaba Pravilnika, to su po nalaženju ovog suda neosnovani navodi tužioca u tužbi, da su netačni navodi u obrazloženju osporenog rešenja, da predmetna naknada pripada za školovanje deteta za određenu školsku godinu, obzirom da ta odredba nije bila sadržana u odredbama Pravilnika o naknadi putnih i drugih troškova u Vojsci Srbije i Crne Gore, kao da ni propis donet u februaru 2006. godine, kojim su brisane odredbe Pravilnika kojima je bilo regulisano predmetno pravo, nije od uticaja na ranije doneta rešenja i ne može biti pravni osnov za njegovo ukidanje.

Sud je cenio i ostale navode istaknute u tužbi, pa je našao da oni nisu od uticaja na drugačije rešenje ove upravne stvari.

Sa iznetog, Vrhovni sud Srbije je našao da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, pa je, na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 30.8.2007. godine, U. 1218/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Ljiljana Petrović, s.r. mr Jadranka Injac, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

JK